Anul 35 — București și Orăștie, 15 Iulie 1937. — CENZURAT — Nr. 28

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori; întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOȚA Director vremelnic: Pr. IOAN MOȚA	Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moța BUCUREȘTI I, Calea Victoriei 63	„Libertatea" este: Proprietatea familiei moștenitoare a lui Ion I. Moța ABONAMENTUL: 120 lei pe an, 60 lei pe ½ an și 30 lei pe ¼ an	Orice scrisori pentru Redacție să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂȘTIE jud. Hunedoara	Apare în fiecare Joi 2 lei

Vederi dela sfințirea fundamentelor palatului pentru Sediul central al Legiunii

Trei preoți legionari, Prof. Dr. Gr. Cristescu, pr. A. Mihăilescu și pr. Ilie Imbrescu, servesc sfânta slujbă a sfințirii apei, pentru a stropi și binecuvânta fundamentele noului palat.

Părintele Prof. Gr. Cristescu, dă Căpitanului sfânta Cruce spre sărutare și îl stropește cu apă sfințită, înainte de a se coborî pentru așezarea hrisovului în piatra de temelie.

Inginerul legionar Smărăndescu cetește hrisovul, cartea de vestire pentru cei următori, — publicată de noi în numărul trecut, — după care e dusă și așezată de Căpitan în piatra de temelie. — La stânga lor e Corul de fetițe legionare și tineri legionari cari au dat minunate răspunsuri la sfânta slujbă, condus de d. ing. Smărăndescu.

Căpitanul plecat asupra fundamentului, așează în temelie hrisovul închis într'un corp de piatră scutitoare. — După ce o așează, o copere cu mardar, zidind-o și dându-o spre păstrare vecinică...

CUVÂNTUL ITALIEI

— Asupra celor ce vor urma în Spania. —

Grandi, solul Italiei în sfatul de neamestec în treburile din lăuntru ale Spaniei, — a spus la o întrunire a acelui sfat din săptămâna trecută, că semnele prea arată că Franța și Anglia au legături „prietinești" cu guvernul comunist din Valencia, — că de aceea nu vreau să recunoască Generalului Franco dreptul de „beligerant", parte purtătoare de război, ci spun numai că el și ai săi sunt în „revoluție" față de puterea cea „legiuită" dela Madrid.

Politica Italiei în Spania, a zis Grandi, e numai una: **Spania a spaniolilor!** (nu a veneticilor și a răpitorilor streini!). Italia nu dorește nici o cucerire în Spania, — dar nici aceea nu va îngădui, ca zăpăceala și ciuma comunistă, să ajungă ele stăpâne în Spania, — „NU! NICI ODATĂ!" — a încheiat marele Italian.

La jumătate de an...

La 13 Iulie se împlini jumătate de an dela ziua de năprasnă, când Ionel Moța și Vasile Marin au fost răpuși de o bombă vrășmașă în tranșeele de luptă dela Majadahonda, spre Apus de Madrid. Prilej de nouă zguduire sufletească pentru familiile lor, ca și pentru marea familie legionară.

Cum la București e obiceiul, ca parastasele și marile pomeniri a morților să se facă **Sâmbăta**, această zi fiind socotită ca zi de rugăciuni pentru ei, — familiile Moța și Marin din București, ca și conducerea legionară, au pregătit pentru Sâmbăta trecută, premergătoare lui 13, un sfânt parastas în biserica »Sf. Ilie—Gorgani«, biserica în care ei, toți, nainte de plecare în Spania, s'au spovedit și cuminecat, și în care s'au întors trupurile lor neînsuflețite și au poposit în fața sfintei catapetesme 4 zile înainte de strămutarea pe veci în mormântul »nou săpat« pentru ei la „Casa Verde", la loc curat, nesufocat de aerul înstrăinat al marelui oraș.

A premers sf. Liturgie, apoi s'a slujit sf. parastas, în mijlocul bisericii, plină de lume. De cele două părți ale mesei de slujbă, se aflau familiile îndoliate, soțiile văduve Moța și Marin, în mare doliu. De față erau doi reprezentanți ai Legiunii Spaniei naționaliste. A servit un sobor de 6 preoți: Andrei Mihăilescu, Profesorul-preot Gr. Cristescu, Duminică Ionescu, Dumitrescu-Borșa (soțul de lupte din Spania, care cel dintâi s'a rugat lângă sicriele lor acolo în pământul strein), părintele Diaconescu și Marin Firmilian, toți preoți legionari. Din partea familiei dela Orăștie, era de față părintele I. Moța, dela Huși profesorul Ion Z. Codreanu.

După sfânta slujbă, mișcătoare și zguduitoare, din biserică, familiile și mulți legionari și prietini și prețuitori ai răposaților, au mers la mormânt la Casa Verde. Mormântul cu cei doi scumpi dintrânsul era bogat coperit cu flori presărate pe el, iar altele, foarte frumoase, în vase, oale de flori, puse în șir la capetele celor 2 mor-

— Continuare în pag. 2. —

Generalul nostru mare și scump Gh **Cantacuzino** Grănicerul, privind din fereastra casei sale sărbarea punerii pietrii fundamentale, a noului palat ce se găsește pe locul îngăduit Legiunii, aci în legătură cu vechea d sale casă boerească.. Era fericit de ce vede. Noi rugăm pe Dzeu să i dea grabnică sănătate și să i ajute a vedea înălțat noul palat, — care i va înălța și numele dsale scump, pe înălțimi vrednice de cele pe cari și l'a înălțat prin faptele sale de neînfricat viteaz în război!

TEMELIE DE VEAC NOU

de VASILE MILITARU

Cădelnițând tămâe spre slava lui Isus
Legionarii Crucii, sub sfânta ei mireasmă, —
Ca să-și înalțe Neamul și Țara cât mai sus, —
Sfințit au temelia de grea catapeteasmă
Ce se durează astăzi din piatră și din var,
Cu inimă, cu suflet și braț legionar,
Să stingă pe vecie al Neamului calvar!...

Cântând, legionarii lui fierbinți,
Cu dreapta'n sus, cu foc în piept și'n oase, —
Eu, fruntea le-am văzut-o, ca la sfinți,
Incununată 'n raze luminoase!..
Iar dreapta lor, cum goală'n fapt de seară
Spre Cer se ridica din trupul greu,
Inchipuia pădurea unor făclii de ceară
Arzând măreț — prinos lui Dumnezeu!...

Și-atunci, din fapta brațului legionar,
Ce'n suflete trezea prelung ecou,
Am înțeles că Neamul, sub calvar, —
Cu Moța și Marin sfinți în Altar, —
Iși pune temelie de Veac nou!...

1 Iulie 1937.
(Scrisă pentru punerea petrei de temelie la Sediul 'nou legionar).

La jumătate de an...

— URMARE DIN PAG. 1 —

minți, la poalele micii troițe ce i străjuește și la umbra crucilor lor. Printre toate strălucea o minunată »vază« (vas de flori) de marmoră albă, masivă, trimisă dela Orăștie, de mama îndurerată alui Ionel Moța, pentru acest prilej înlăcrămat, — vas care să cuprindă »flori și lacrimi« pentru dragul ei...

S'a făcut și aci, de 3 preoți, o scurtă rugăciune, cetindu-se și deslegarea pentru sufletele morților.

Apoi s'a dat o »pomană«, o masă în grădina Casei Verzi, aproape de capul mormântului, la 40 legionari și la alți mulți creștini din partea locului veniți la rugăciune. — O altă masă s'a dat la și mai mulți legionari și lucrători, cari lucrează la temeliile noului palat al Sediului, — aci lângă Sediu, în „Restaurantul" legionarilor deschis de curând. Părintele Mihăilescu a servit și binecuvântat masa.

— Fiind între frumoasele obiceiuri creștinești ce se țin de bunii ortodoxi dela București, și acela, că la jumătate de an, familia, printe alte jertfe ce le aduce și le închină Domnului pentru sufletul iubit, — să îmbrace pe unul sau doi copii, vrednici de a fi ajutați, — d-na Iridenta Moța a ținut să-și îndeplinească această frumoasă datorință creștinească, îmbrăcând deplin, cu albituri și cu haine, pe cei trei harnici și de Ionel mult iubiți și prețuiți legionari, cari lucrează în Administrația foii „Libertatea"... Le-a cumpărat bune și frumoase costume albe-gălbui de vară, unul ca altul, încât, în șirul celor ce au luat parte la dureroasa sărbătoare, acești trei înfrățiți în harnică muncă pentru buna chivernisire a „Libertății", se înfățișau foarte plăcut ca trei frați, și opreau privirile lumii asupra lor, și a frumosului creștinesc dar făcut lor, ca din partea dragului lor fost conducător.

— Iar Marți în 13 Iulie, ziua împlinirii a jumătate de an, dela ziua tragică a căderii lor pe front, — s'au slujit sfinte parastase în cerc strict familiar, în bisericile dela Orăștie și Huși.

Doamne, primește rugăciunile noastre a celor de pe pământ pentru cei din cer, și a lor acolo în cer, pentru noi cei de pe pământ.

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE, „PĂȘESC IN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS!.."

(Cântec legionar)

E drumul cel bun...

Nimicurile au uneori însămnătatea lor în viață. Astfel noi, purtați de voia sorții peste mări și țări streine, am găsit bucurie și prilej de înveselire (deși n'am fost noi nici altfel triști) în asemenea câteva lucruri mărunte: La Hamburg, în Germania, — după cum am mai spus cetitorilor »Libertății«, am întâlnit în cale minunata Statue a Arhanghelului Mihail.

Aci, la LISABONA, hotelul la care ne-a dus Ministrul Spaniei, (care ne-a făcut cinstea de a veni să ne ia de pe vapor), e așezat lângă o frumoasă lucrare în faianță (porțelan) a Sfântului Antoniu, cel drag Căpitanului, căruia se rugau atâța legionari in vremurile de prigoană, și care, alături de Arhanghelul Mihail și de Sfânta Paraschiva, este un sfânt creștin de care sufletele noastre se simt atrase mai mult.

Tot aici, în Lisabona, așezându-ne aseară la masă, vedem pe fața de masă o mulțime de semne ale Legiunii (gardul) foarte frumos cusute, și atât de exacte (acurate), încât par'că erau luate de pe fostele noastre buletine de vot...

— »E DRUMUL CEL BUN!«... spun toți băieții, veseli. E »drum jalonat« cum se spune la armată, adecă drum însemnat din loc în loc cu semne pentru a nu te rătăci... Avem cu toții bucuria pe care o au drumeții cari, trecând singuri, prin munți necunoscuți spre o țintă pierdută în neguri și în taină, descoperă din loc în loc, pe copaci, semne cari le arată că — ACESTA E DRUMUL CEL BUN...

LISABONA (Portugalia) 3 Dec. 1936.

† ION I. MOȚA

Acesta e al doilea articol scris de directorul nostru sufletesc, ca să vadă lumina tiparului în „Libertatea", ca începere a celor scrise de el de acolo, din pământ îndepărtat, arătând cu ce suflet mergea el și dragii lui soți, pe acel drum. Mergeau plini de nădejde că merg pe „drumul cel bun", — căci atâtea semne plăcute sufletului lor întâlneau în calea lor...

Unii vor zice: Dar vezi că semnele l-au înșelat...

De l am putea întreba chiar azi pe Ionel Moța, el, din cerul în care s'a înălțat, — nu cred că ar spune asa... Ar spune tot cum grăește în scrisoarea de mai sus...

M. Sa Regele a plecat pe 40 de zile prin țări vecine

Sâmbăta trecută dimineața, M. S. Regele a plecat pentru timp de 40 de zile, din țară, ca oarecum la odihnă, la ieșirea din multa muncă pe care i-o cere slujba grea de Domnitor.

L-au petrecut la gara Mogoșoaia întâiul Ministru Tătărescu, cu alți miniștri și înalți slujbași ai țării.

M. Sa a plecat însoțit de d. Ernest Urdăreanu, Mareșalul Palatului.

M. Sa merge acum întâi în Jugoslavia, la Belgrad, unde va cerceta pe sora Sa, Regina văduvă Mărioara. — De aci, după un timp de odihnă, va merge la Viena, unde sora mai mică, Arhiducesa Ileana, având un nou copilaș, M. Sa îl va boteza. — Apoi după o vreme de odihnă și aci, va merge în Anglia, unde va lua parte la o mare vânătoare pregătită de Regele Angliei.

Din Anglia M. Sa va merge la Paris, unde în 14 Iulie au loc mari sărbări ale Republicei, — și va fi oaspele Președintelui Lebrun.

Apoi — peste 40 de zile, se va întoarce în țară.

M. Sa călătorește cum se zice »incognito«, adecă așa ca »necunoscut«, nu ca Rege. Căci ca Rege trebue să i-se facă primiri și părăzi, pe cari nu le dorește, — ci dorește să călătorească odată așa ca oamenii liberi, cari nu-s mereu hărțuiți cu salutări și defilări și cuvântări.

— Cine poate, creadă, că M. Sa va fi lăsat în pace. O, au să l încungiure și așa »incognito« cum călătorește, tot felul de oameni politici și trimiși ai marilor gazete, că să i smulgă câte-un cuvânt, câte-o părere. Și, de nu ne înșelăm, nici M. Sa nu dorește să treacă prin cele țări și mări, ca prin sate pustii... Multe va discuta și va chibzui cu fruntașii acelora...

DE TOATE

OCHII INCHIȘI IN AFARĂ, — PUTERNIC DESCHIȘI IN LĂUNTRU..

E o minunată poruncă a naturii, că dacă unul din cele 5 simțuri ni se stinge, celelalte să lucreze și pentu el, cu mai mare spor. Orbul „vede" prin pipăit și prin auz. Pipăitul și auzul lui se desvoltă întreit ca dacă ar vedea, — încât par'că vede prin vârful degetelor și prin urechi.

Dar se vede că și mintea se agerește mai tare la omul orb, decât la cel cu vedere. Cam așa ceva a dovedit de curând o tineră fată în Anglia. Ea a rămas oarbă la vârsta de un an — dar când a fost de școală, s'a cerut la școală, — și ea numai asculta ce spunea învățătorul și cum răspundeau celalalți școlari, — și când venea la rând, răspundea mai frumos ca toți. — Așa a trecut prin toate școlile. A terminat liceul, cu foarte bine, și când era să-și aleagă ce știință să învețe mai departe, — a spus: știința teologiei, a cunoașterii de Dumnezeu și a legilor și bunătăților lui. — Și tot așa a învățat și teologia: ascultând ce propune profesorul, ce răspund colegii cei mai buni, — și ea la rândul său, răspundea deplin și limpede tot ce spuseseră ei.

De curând a trebuit să facă examenul cel mare, pe temeiul căruia să poată fi preot sau propovăduitoare a cuvântului lui Dumnezeu. Mai erau la examen, pe lângă bărbați și vre o 5 alte fete. Numai asta una, oarba, a trecut cu laudă examenul. Și de aci încolo va merge — ajutată la mers — prin orașe și prin comune, să propovăduiască evanghelia lui Hristos, singura știință care a atras'o și o face fericită.

E o fată de abia de 20 de ani și vorbește pe lângă limba sa englezască și celelalte limbi toate, ce i s'au cerut în liceu și la teologie: latina, greaca, germana și evreiasca.

Mari sunt minunile lui Dumnezeu...

Viața legionară

SFINȚIRE DE TROIȚĂ IN TĂURE

Duminecă 27 Iunie, s'a sfințit Troița închinată Eroilor Moța și Marin, în TĂURE (j. Năsăud).

Comandantul înv. șef de plasă Piciu Dionisie, cu grupul legionar local, au reușit după muncă încordată să împlânte această Sfântă Troiță, lucrată cu multă artă, în pământul țesa de văduvii de Sfinte Cruci.

Serviciul religios, a fost făcut de inimoșii preoți MANCI din Tăure și preotul legionar COȘBUC din comuna Parva.

Legionarii în număr de peste 300 încolonați sub comanda șefului de județ MIHAIL COSTEA, după serviciul religios, au mers la locul lor, unde s'a ținut o înălțătoare ședință.

Din Cluj, au venit mai mulți comandanți legionari în frunte cu comdt. Bucur, cdt aj. Gorănescu și șefii de plase: Tonea, Table, Hurdea etc., au fost prezenți, în front, la ședință dând sfaturi.

Pentru 11 Iulie a. c. s'a sfințit troița din Bârgău, la care a participat și dl comandant Bănică Dobre.

Prezent.

*

RUGĂCIUNE — INTRE BAIONETE...

Asta una nu ne bucură. Marea *grijă* a domnilor zilei, pentru *„ordinea“* politică, îi face să iee unele măsuri, cari numai înțelepții nu-i arată... Așa trebue să vorbim când scriem despre slujba dumnezeiască pe care un sobor de preoți au trebuit s'o facă într'o comună de seamă de pe Valea Geoagiului (județul Hunedoarei) anume în RENGHET. Mai mulți preoți adunați acolo, își țineau obișnuitele, ba obligatele lor „misiuni religioase“, ca slujbă mai luminată, în sobor, cu vorbiri ziditoare de suflet, — ca în toți anii. Credincioșii din sat ridicaseră și o sfântă Cruce, la care să iasă poporul la sfințiri de holde sau alte rugăciuni în hotar. Și o ridicaseră cucernicii credincioși din „OASTEA DOMNULUI“.

Care nu fu mirarea preoților, când aflară, că până ei slujesc în sf. biserică, o patrulă de jandarmi se plimbă în jurul bisericii, ca în jurul unei case primejdioase, și-și sclipeau baionetele în soare pe lângă Casa lui Dzeu.. Preoții și-au făcut slujba și toată datoria și au sfințit și sf. Cruce, rugându-se lui Dzeu și pentru cei necredincioși sau rătăciți.

Totuși spuneau că au plecat mâhniți de această punere a lor sub paza baionetelor jandarmerești, — de către deregătorii cari vor fi dat porunca hăbăucă de spionare a unor preoți buni creștini și BUNI ROMÂNI!

Prefectura sau Ministerul de Interne, ca șefii ierarhici a Jandarmilor și a celor din nemijlocita atingere cu ei, — nu văd că astfel de porunci SCAD autoritatea (vaza) deregătorilor, în loc s'o întărească? Se petrec aceste lucruri în Ardeal și dnii poruncitori știu, că jandarmii unguri nu făceau, adecă nu erau trimiși să facă așa ceva, — și doare așa de mult o măsură de acest fel dată de deregătoriile românești.

Creștin năcăjit

Încă un rod, al luptelor noastre de dreapta!

— IAȘII, CERUȚI A FI ADUȘI LA NEAM —

Săptămâna trecută »Liga Culturală«, care are la conducere pe dl Prof. N. Iorga, și-a ținut la Iași congresul (Marele Sfat) anual. Dl președinte al Ligii, N. Iorga, a folosit prilejul de a-și arăta marea durere ce o simte, văzând în ce hal de prăpăd s'a scufundat orașul domnesc de odinioară, oraș din care au pornit atâtea îndemnuri și îndrumări mari naționale și culturale. Azi, — ce azi?, de zeci de ani!, Iașul se tot scufundă, și în timpul din urmă a ajuns jos de tot, o ruină numai, o umbră abia a fostului Iași. Acest fapt l'a făcut pe dl Iorga să strige peste lume și țară: Deșteptați-vă, Români, să scăpăm de la prăpăd Iașul! E îngrozitor în ce hal a ajuns! Numai e de recunoscut! Și ca el aproape toate orașele Moldovei! E o datorie de onoare a noastră, să mișcăm tot ce se poate, pentru a ne scăpa de peire orașele!.

Noi, luptătorii naționali și creștini, cari am stat tot mereu aci, pe laturea cea mai de dreapta a dreptei lupte naționale, și chemarea pe care dl Iorga o face azi, noi o facem fără încetare de atâța ani, și în ciuda tuturor neluărilor în samă a »conducătorilor de țară« și a multor învățați cari își puneau vată în urechi, ca să nu mai audă strigările noastre, — noi ne bucurăm când vedem pe dl Iorga reîntrând în rândurilor chemătorilor la mântuirea neamului românesc în această țară și în aceste orașe ale ei! E un prețios câștig pentru zbaterea luptătorilor de dreapta, am putea spune o nouă frumoasă cucerire a luptei noastre!.. Lupta de dreapta se tot întărește, tot sporește...

*

O dovadă prea grăitoare

Cea mai bună dovadă de abaterea lumii spre dreapta, ni-o dă azi dl Dr. Lupu, cel cu casa-plocon dela jidani și cu declarații că el e »de stânga« ca la Moscova, — iar azi și d-sa se ascunde cât poate după biserica dela Arsura, ca să creadă Românii iară că e — creștin oblu ca ori-care dintre noi!.. — Legionarii însă au ochi și țin minte!..

Știri politice...

Italia-Jugoslavia-Bulgaria

Politica Italiei și Germaniei, începe să și arate urmele și roadele, tot mai viu. In războiul trecut Germania a intrat având pe partea sa numai pe Austro-Ungaria, Bulgaria și Turcia. Iar în fața ei stătea: Franța, Anglia, Rusia cea mare cu un Țar în cap, ITALIA, România și la urmă și Statele-Unite ale Americei.

Acum se aud de nou zăngăniri de săbii și vorbe de războî. Dar din linia de bătaie a Franței și Angliei lipsește ITALIA, *mare putere militară*, trecută pe partea cealaltă!.. Iar Germania se pare a nu fi perdut din vechile ei ortace. Era întrebare până de curând, că ce va face, de pildă Bulgaria? Dar se vede că ministrul de Externe german, care a trecut de curând pe la Sofia, orașul cu scaunul de domnie al Bulgariei, și prin Belgradul-sârbesc, n'a umblat pe nimică. Iată un fapt mai nou care grăește de asta, spunând MAI MULT decât de *fapt* spune: Se vorbește nou de tot:

„Întâiul Ministru, care e și Ministru de externe (pentru treburile din afară) a Bulgariei, Kioseivanoff, a încheiat un contract de apărare împotriva bolșevicilor, cu ITALIA și cu JUGOSLAVIA!... Contractul a fost iscălit de întâiul ministru Bulgar, și de dl Jutișic din partea Jugoslaviei și Sapripo din partea Italiei. Noul legământ face parte dintr'un ÎNTREG ȘIR DE LEGĂMINTE de APĂRARE .. CONTRA BOLȘEVICILOR...

Cel ce știe cetii limba diplomaților, — va ghici îndată că aci nu e vorba numai de „legăminte împotriva bolșevicilor“... E vorba de MULT MAI MULT! Asta-i numai FORMA sub care se vestește lumii, că Bulgaria a rămas la vechile ei legături cu Germania, și acum închee aceleași legăminte strânse ȘI CU ITALIA... Dar mai grăitor e faptul, că Jugoslavia, buna noastră vecină și soață din războiul trecut, o vedem cuprinsă cu totul în mânile Italiei și cu ea a Germaniei și a soaților sale. Vecina Jugoslavie de mult și-a arătat neplăcerea de a fi ținută în cercul politic dirigint dela Paris, — prin jupânul Blum și soții, cari sunt la rândul lor conduși de comuniștii dela Moscova. Și Sârbii sunt „Slavi“, dar ca Slavi adevărați, ei vor să facă politică SLAVĂ dar nu comunistă-jidovească, cum se face la Moscova. Și deși de pe vârful buzelor spune că e tot cu noi, iar noi tot cu Blum și cu ceilalți „amici“ și aliați (tovarăși) ai Franței, cari sunt Rusia și Anglia, — ea (Jugoslavia) de fapt NU E și nu vrea să meargă pe drumul Rusiei comuniste! Își iubește prea cuminte pielea, decât s'o dee pradă comunismului.

Dar ne întrebăm noi, — dacă și vecina noastră Jugoslavia a încheiat legământ „împotriva comunismului“, — cum mai poate fi alăturea de noi, —

— — — — — — — —
— — — — — — — —
— — — — — — — —
— — — — — — — —

Iar dacă asta va însemna zmulgerea și a Jugoslaviei din tabăra puterilor Franco-engleze, atunci e un mare semn de întrebare, că de care parte este puterea cea mai mare?...

Bărbații noștri politici să chibzuiască bine ce ținută e astăzi îngăduită poporului nostru, — în mijlocul unor împrejurări atât de turburi și îndoelnice!..

De ce tocmai Jidovii răspândesc credința comunistă?

Jidovii au fost acei, cari s'au închinat vițelului de aur. Ei și astăzi mai presus de orice, prețuesc banul. Mânuind banul, mai mult pe căi necinstite, Jidovii se îmbogățesc văzând cu ochii. Ei sunt cei mai mari capitaliști. In calitate de mari bancheri, de mari negustori, de mari industriași, ei de multeori se amestecă și în treburile statelor, ba ce-i mai mult, ei poruncesc chiar guvernelor, ce să facă. Dar cu toate că Jidovii prețuesc atât de mult averile, îngrămădite la un loc, totuși chiar ei sunt cei mai înfocați luptători pentru răspândirea comunismului, care este dușmanul de moarte al averilor în stăpânirea cuiva. Cum se înțelege asta? Cum pot fi ei în același timp, și iubitori de avere și dușmani ai averii? Ce folos pot avea tocmai Jidovii, de a se răspândi comunismul? Iată ce răspuns se poate da: Religia lor, îi învață pe Jidovi, să lupte pentru stăpânirea lumii. Ei doar se cred a fi „aleși“ de Dumnezeu, ca să poruncească peste toate popoarele și să le stăpânească. Ei, așa, se cred îndreptățiți, a se aduce toate popoarele în robia lor. Dar cum să facă Jidovii o atare minune? Tocmai ei, cari nu au o țară a lor, nu au o armată a lor, ei cari sunt fricoși temându-se de luptă fățișă, ca niciun alt popor? Ei, vedeți, tocmai în acest fapt stă toată mișelia, dar și marea primejdie jidovească. Jidovii nu te atacă fățiș, cu arme și cu armate, împotriva cărora tu popor să poți lupta *voinicește. Ei mai întâi*, caută să sărăcească popoarele în mijlocul cărora trăiesc. Și e dovedit, că acolo unde sunt Jidovi mulți, poporul sărăcește văzând cu ochii. După ce ei s'au îmbogățit sărăcindu-i pe creștini, încep să-i cumpere pe oamenii politici, cari se lasă cumpărați și cari se vând. Prin aceștia, Jidovii se amestecă în treburile statului, căutând să îndrumeze statele numai pe căile, cari le slăbesc. Dar ei se mai folosesc încă de un mijloc pentru a slăbi popoarele și statele. Un rabin al lor dela începutul veacului trecut, a recomandat „Revoluția“, ca fiind cel mai bun mijloc și cel mai ușor drum, care să-i ducă pe Jidovi la starea, de stăpâni ai lumii! Iată ce a zis acel rabin: Ca să atingem scopul nostru cel mare, stăpânirea lumii de către poporul lui Israel, trebue să pregătim revoluția în toate părțile, cu ajutorul mulțimei celor nevoași și proști, pe cari îi vom asmuți împotriva celor înstăriți și a stăpânirei, făcându-i pe calici și proști să creadă, că ei vor fi stăpânitorii lumii“. Revoluția înseamnă, slăbirea poporului care o face și poporul sărăcit și slăbit, foarte ușor poate fi stăpânit de Jidovi. Așa s'a întâmplat în Rusia, așa voiau ei să se întâmple în Spania și așa va fi pretutindenea, unde mulțimile și muncitorii ascultând de propovedulala jidovească, vor să facă comunism, care în faptă nu înseamnă altceva, decât *căderea tuturora în robie jidovească*. In Rusia o făcură, fără ca soldații, țăranii sau lucrătorii ruși să bage de seamă ce fac. Și n'au băgat de seamă, deoarece Jidovii, au condus revoluția bolșevică fără să se arăte la început, că ei au vreun interes să o pregătească și să o conducă.

Iată dară, pentru ce răspândesc Jidovii credința comunistă. Pentru că prin ea, să ajungă ei stăpânii lumii, ceea ce înseamnă și mai multă bogăție pentru ei, fiii lui Israil, și mai neagră sărăcie pentru noi!..

Tiberiu Mităr

Știri economice.

O cooperativă la Geoagiu

La stăruința dlui Director al Școlii de Agricultură din Geoagiu (județul Hunedoarei) și cu ajutorul dlui Prim-pretor, s'a înființat la Geoagiu o Cooperativă pentru așa zisa și prea părăsita până acum Valea Geoagiului, mergând până la Balșa și Almașe. E o vale roditoare de poame: mere, pere, nuci, cireșe, cu cari făceau din uitate vremuri bun negoț zeci de jidani. Ei adunau vara prunele și le prefăceau în rachiu, iar poamele le duceau la orașe.

Au avut gând bun cei ce au înființat Cooperativa, care are la conducere numai Români. Le dorim izbândă și noroc, în folosul Cooperativei și a țărănimii.

Săracii de noi...

Pe Dumineca trecută, 11 Iulie, a fost pusă la București adunarea mare a advocaților din Baroul de acolo, ca să-și aleagă soli (6 inși) cari să intre în Comitetul cel Mare de conducere a treburilor advocaților din Țară.

Luptă straşnică și foarte încordată s'a dat în jurul acestei alegeri. Sutele multe, de advocați jidani și jidoviți, din marea cetate, voiau să aleagă jumătate jidani și cealaltă jumătate — jidoviți, adecă tot »de-ai lor«. Dl Istrate Micescu, un advocat cu mare trecere, chemat de alte sute și sute de advocați români creștini, din cei ce nu se leagă cot la cot cu jidanii, nici de n'ar mai primi nici un proces dela ei, — s'au ridicat inimoși să aleagă acolo numai soli cu inimă și credință românească-creștină!

Am urmărit încordarea acestor fii buni ai poporului nostru, și înflăcărarea cu care pregăteau lupta din ziua de soroc, — și m'a cuprins jale mare de ei și de noi...

Auzi tu frate creștine, țăran și muncitor și ce-i fi, — auzi tu vorbă: In BUCUREȘTI, nu colo în Dorohoi sau în Podul Cucului, ci aci în inima țării tale, Românii din o breaslă, din o ramură de muncă sufletească, însemnată, cum e breasla advocățească, — trebue să lupte cu puteri foarte încordate, să asude ca din gura cuptorului, pentru a putea alege ROMÂNI la conducerea cea mare a breslei lor!

Ce zile de umilință am ajuns a trăi! Pentru-că am suferit în tăcere, și cu orbul găinii pe ochi, ca Universitățile noastre, înaltele noastre școli pregătitoare de advocați, de doctori, de ingineri, de tot felul de cărturari, — să fie năpădite în acești 20 de ani de după război, așa de tare de jidani și alți streini cari ne vrăjmășesc și ne poftesc robi lor, — încât în inima țării, trebue să dăm lupte grele, pentru a-i opri a ne pune sub picioarele lor!

Iată cea mai nouă adeverire, că ce cuminți și curat văzători au fost copiii noștri, când în 1922 au pornit dela Cluj, în înțelegere cu cei dela București și Iași, lupta de deșteptare a conducătorilor de țară, cerându-le: Opriți năvala streină în înaltele noastre Școli, că de unde nu, e vai de noi și de viitorul nostru! Că în scurtă vreme ne vor îneca și ne vor pune sub picioarele lor! — Și nu i-au ascultat. Și azi am ajuns unde ei, ne arătau ce vom ajunge. Și trebue acum să se ridice puteri mari, cu advocații cei bătrâni, strâmtorați și ei de năvala rândurilor mai noi de streini, — să ne APĂRĂM!, — auzi creștine: să ne APĂRĂM, de nenorocul ce e gata să ne înghită! In loc ca ei, simțindu-se slabi și puțini, strâmtorați de noi cei mulți, de stăpânii casei, cari am fi pătruns pe tot locul încât ei nu mai pot trăi de noi, — trebue ca NOI SĂ NE APĂRĂM, ne-mai putând trăi în casa noastră din pricina lor!

Și așa-i pe toate tărîmurile de viață azi în țara noastră!

De acest viitor ticălos și rușinos pentru noi și copiii neamului nostru, vrea să ne apere — SI NE VA APĂRA! — lupta noastră de dreapta, cea mai de dreapta!

Ne sosește vestea, că după lupte grele, advocații creștini din București au biruit, punând astfel stăpânire pe toate locurile din Comitetul cel Mare al conducerii advocaților din țară!

Dela serviciul propagandei scrise

— BIROUL CENTRAL AL „LEGIUNII“. —

Se atrage atențiunea Domnilor Șefi de județe și camarazilor însărcinați cu propaganda scrisă în județe, că în depozitul nostru central se găsesc reviste și ziare legionare numere mai vechi, cu articole foarte interesante, care constituesc un excelent material de propagandă.

Articolele sunt dintre acelea care se pot citi în orice timp.

Recomandăm aceste ziare și reviste în mod deosebit, mai ales că le-am scăzut prețul.

Se primesc comenzi: Ing. M. Smărăndescu Str. Gutenberg Nr. 3. București!

1. „Libertatea“ câte 1 număr cu 1 leu în loc de 2 lei.

2. „Glasul Strămoșesc“ cu 2 lei, în loc de 3.

3. „Omul Nou“, 1 leu în loc de 2 lei.

4. „Insemnări sociologice“ revistă de înaltă gândire legionară, un număr cu 3 lei, în loc de 5.

5. „Rânduiala“ revistă, cu 10 lei în loc de 15.

6. „Ideia românească“, un număr cu 4 lei în loc de 6.

Cărți legionare nouă apărute:

1. „Prezent“, de Ion I. Moța, 12 lei.

1. „Note de pe front“ descrieri din războiul din Spania, de N. Totu, cu 35 lei.

3. „Rânduri către generația noastră“ de I. Banea ed II 5 lei.

4 „Cum trebue înțeleasă dreptatea socială“ de Gh. D. Orgoveanu cu 5 lei.

—x—

Din viața Partidelor

Acum e cam liniște în viața partidelor. Căci e lucru hotărât că până în toamnă, când i se împlinește sorocul, guvernul liberal nu pleacă dela cârma țării. Mai ales că M. Sa Regele pleacă din țară pe 40 de zile, e dovadă că nici prin gând nu-i trece a chema peste vară pe alții la cârmă. De aceea și mulți din șefii (capii) de partide, plecă și ei la băi, să odihnească de oboselile frământărilor în zadar, de cari, au asudat de atâtea luni. Atâta doar fac, să-și îndrume deputații și pe alți stâlpi de partid, să se mai repeadă colo, ba dincolo prin țară, să nu dee pace oamenilor a-și înplini munca secerii, ci să-i mai adune, ca să-i „lumineze“ despre treburile țării privite prin ochelarii cutari sau cutari, albi, trandafirii, „roșii“ sau negri, după cum e cel ce le vorbește: om drept (alb, ca cei de dreapta), trandafiriu, (plin de nădejdi că o să cadă ploaia norocului peste el și ai săi), „roșii“ socialiști și (comuniști), sau negrii (cari văd numai negru naintea ochilor, de năcaz că nu vede pe cer steaua norocului său).

Așa că, dragi cetitori din popor, vor veni și acum peste vară, pe toate căldurile, unii domni, tot o sudoare, și vă vor face să asudați și voi ascultând znoavele lor electorale (de alegeri). Dar să nu vă aprindeți prea repede de focul de paie al celor mai mulți dintre ei. Voi să rămâneți reci, — mare lucru pe aceste ferbințeli!, — judecând cele ce vi-le spun, și alegând din ele cele ce simțiți că-s pornite dela inimi curate, iubitoare de neam și de binele cel adevărat al vostru, al tuturor, și numai cuvintele acelor să le puneți în inima voastră.

CENUȘOTCA va fi și de data asta o „Cenușotcă“ între partide, care ca și frumoasa Cenușotcă din poveste, va sta mai deoparte, nu se îmbulzește printre lărmuitori, ci așteaptă până-i va veni ciasul, când „Fiul de Împărat“ o va cunoaște că e ea... și luând-o de acolo, mai din coadă unde ea stă sfiită și cuminte, o va pune în fruntea mesei și o va încărca cu luarea aminte ce i-se cuvine. Această Cenușotcă e... Legiunea, partidul „Totul pentru Țară, pe care nu-l vedeți alergând cu limba scoasă pe sate, prin țară, ci își spune gândurile și inima în cerc restrâns credincioșilor săi, și aceia celor din jurul lor, întărindu-se în dreapta lor credință.

Cei la cot cu Friedmanii

Ce bucuros am vrea să dăm știri bune și din viața celorlalte partide. Dar nu prea avem ce. Ce să spunem bine, de pildă, despre partidul național țărănesc, a cărui un plămân e Dr. Lupu, când vedem ce face acest domn fecior de popă. Dacă a zidit o biserică în satul său de naștere Arsura, cu ajutoare date, cele mai multe de suflete creștine, mereu se ascunde după acea biserică sau se pune în fața ei ca ctitor, — în același timp se ia mereu pe după cap cu vrăjmașii sfintei biserici a lui Hristos. Iacă cea mai nouă dovadă:

Mai săptămâna trecută dsa organizând (rânduind) de nou pe sprijinitorii partidului din partea de București zisă „Coloare de Albastru“, și-a pus vicepreședinte a comitetului de conducere a partidului său național și țărănesc, pe jidanul Fridman. Ce-o fi aflând Dr. Lupu „național“ în acest jidan, și mai ales ce „țărănesc“? Dela acela și dela ceilalți mulți membri ai comitetului din vorbă, care de care mai vrăjmașii națiunii noastre și mai sugători a țăranilor noștri, să-și aștepte poporul nostru, neamul nostru, fericirea și mântuirea sa? Aș! Dar la așa ceva nici Dr. Lupu nu se gândește! El iacă ce zice:

Precum banul „nu are miros“, — dovadă faptul că dânsul primi „cinstea“ ce i-o făcură jidanii dăruindu-i o casă la București, — tot așa, zice dsa, nu are miros nici votul. Numai să-l capăt că-l primesc. Cred că-l primești, dar, uite, trebue să-l și plătești, dând jidanului scaun de ședere la dreapta dumitale și la încă zeci „frați“ ai lui, în comitetul care „conduce“ treburile partidului celui „național“ și „țărănesc“ din București. Iar când vei fi la putere, trebue să-i plătești casa ce ți-au dat-o dându-le bunuri și întreprinderi și câștiguri de ale țării, pe mâna lor, ca să-și poată cumpăra alte zeci de case, în locul celei una ce ți-o „dăruiră“ ție (mai drept prin care te cumpărau în gândul lor)...

Iaca cum trebue priviți oamenii și faptele lor, atunci când vin în fața ta, frate țărane și frate muncitorule creștin și român!.. Sprijinindu-i pe astfel de oameni politici, îi ajuți să le dee acelor cât mai mult din ce ți-s'ar cuveni ție și copiilor, — iar tu-și ai tăi să stai mai departe — cu gura în pod...

NOUTĂȚI

Cursuri de vară pentru învățători, de mare folos, a înființat din vara anului 1934 la Lipova (în Banat) dl înv. dir. George Beuran. Reușita a fost în fiecare an tot mai multumitoare. Invățătorilor adunați la Curs, le țin conferințe cari le îmbogățesc mult cunoștințele, profesori învățați, ca Rădulescu-Motru, S. Mehedinți, Nichifor Crainic, Iosif Gabrea, apoi profesori și cărturari de seamă din toată țara.

Și în vara asta cursul de vară dela Lipova se va ținea, anume dela 18 Iulie până la 8 August, — cu o parte teoretică și altă practică. Se vor face studii în Seminarii, sub conducerea dlor profesori STOICA și CRĂCIUN.

Invățătorii cari au luat parte la cursuri în anii trecuți, au avut mare folos: 98% dintre ei au trecut cu bine examenul de definitivat și cel de înaintare.

Invățătorii să dea luare aminte acestui curs. Să ceară lămuriri mai apropiate și prospect dlui George Beuran, președ. A. T. I. R. în Lipova Bănat.

*

O groaznică gură și-a deschis pământul în Noua Guinee, la 28 Iunie. Un vulcan (gură de răsuflare a pământului) care era în odihnă de mult, și prin care deși tușea din vreme'n vreme pământul, dar nu arunca prea mare potop în jur de el, azvârlea în sus un sul de fum cu pietri topite și arzând, cari se revărsau pe țărmii și laturile gurii lui, — și apoi iar se liniștea pentru câțiva ani, — până mai cocea în el o tusă.

Dar la 28 Iunie se vede că peptul pământului a fost atacat rău în acel punct; și l'a apucat o tusă mai strașnică decât toate de pân'aci, — căci s'a cutremurat odată așa de sălbatec și puternic, că tot pră a făcut orașul Rabaul din apropierea vulcanului! Când vulcanul și-a ridicat odată peptul spre tușire, — a ridicat și marea din jurul său și a vărsat-o în munți de valuri peste țărm, — și cât a prăpădit el în oraș prin focul azvârlit asupra lui, dar mai mult a stricat apa mării revărsate asupra lui. Peste 500 de oameni și au găsit moartea în valurile de apă și de foc.

*

Tren în goană dintr'o răsuflare între București și Constanța! E o înoire ca și care țara n'a mai văzut. S'a dat folosinței lumii călătoare un tren nou, care să gonească dintr'o răsuflare, fără nici o oprire, dela București până la Constanța! Fiindcă foarte multă lume pleacă din București la mare la Constanța, pentru a face acolo prea folositoarele și tămăduitoarele „băi de mare“, — Conducerea centrală a Căilor Ferate a hotărît a-i pune acestei lumi la îndemână un tren, ca și care n'a mai avut. Azi, cu cel mai accelerat (repede) tren, trebue să călătorești dela București până la Constanța în 4 ciasuri, — pentru-că face zeci de opriri în gările mai de seamă de pe linie și fiecare oprire, cu derea jos a unor călători și cu urcarea altora e împreunată cu perdere de vreme, — de aceea se cer 4 ciasuri. Noul tren, care pleacă încărcat din București, — ne mai oprindu-se nicăiri! (doar că prin gări își domolește nițel goana cea mare), ajunge la Constanța în 2 ciasuri și jumătate, sau cu 1 cias și jumătate mai curând.

—o—

TIPOGRAFIA „ASTRA“ S. A.—CLUJ, CALEA MOȚILOR 89